

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Alberti Erimitae Et Presbyteri Crispiniensis Monasterij: ex ea quæ est optima fide apud F. Laur. Surium, Claruit anno reparatæ salutis 1124.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

Teste Iosn.
Molano in
ehron. SS.
Belgij ca. 15.

VITA S. AIBERTI ERIMITAE ET
Presbyteri Crispiniensis Monasterij: ex ea qua
optima fide apud F. Laur. Surium, Claruit anno
reparata salutis 1124.

7. Aprilis.

Patria & pa-
rentes eius.

Pueritia e-
ius qualis.

Proficit e-
i tempore.

Adhaeret eu-
isdem Ere-
mitis.

BEATUS AIBERTUS, Espeen, territorij Tornacé-
sis pago oriundus, parentibus liberae con-
ditionis eximiaque pietate conspicuis, Pa-
tre quippe Albado ac matre Heluide natus; ab
ipsa pueritia praecleara admodum futurae sancti-
tatis indicia de se praebuit; cuius immensa clari-
tudine natalium suorum tenebrae procedente
tempore forent egregie illustrandae. Cum siqui-
dem etiamnum paruulus esset, varijs virtutum
ac piarum actionum exercitijs tenerum corpus-
culum in occulto fatigare, castigare; Lasciuam-
que carnem in spiritus ac rationis seruitute re-
digere satagebat. Maiori vero accedente aetate,
duce sancto Spiritu ad maiora contendit. Fre-
quenter siquidem Ecclesiarum limina terens,
verba vitae cum multa animi deuotione auscul-
tabat; vnde oblectamenta mundi sensim magis
ac magis abominans atque fastidians, firmiter-
que constituens vni omnipotenti vacare Deo. stu-
diosè coepit expetere consortium religiosorum
virorum; quorum vitae rigorem, asperitatemque
conuersationis pro viribus sectaretur. Tandem
cum post solertem indagacionem inuenisset quen-
dam eremitam vitae integerrimae miraeque abstin-
entiae, sacerdotem Iohannem monachum Cris-
piniensem, eidem sese charitatis foedere adiun-
xit; vt vno spiritu & pari voluntate Domino fa-
mularentur. Quantas autem miseras & calami-
tates frigoris & nuditatis; quantam annonae pe-
nuriam, pro spe vitae aeternae, illo in loco sponte

nei pa
facile
dibus
Ali
sione
nobis
Raine
vt pau
Mon
retur
iora o
fidelit
tribu
bus p
sterij
sedul
mum
rem r
rat v
Chri
integ
extre
est an
rum.
At
Erim
uit si
lic la
ret,
cata,
ta lic
lit: a
Cris
bile
spat

nei patientes tolerarunt, haud possit singularim
facile explicari: nec tamē à precibus & Dei lau-
dibus cessarunt.

Aliquanto verò post tempore, pia quadam vi-
sione excitatus monasticum institutum in Cœ-
nobio Crispiniensi sub religiosissimo Abbate
Rainero suscepit; tanto virtutum incremento,
vt paulò post communibus fratrum suffragijs
Monasterij Præpositus ac Cellerarius constitue-
retur: idoneus omninò iudicatus, cui ea & ma-
iora officia mandarentur. Et certè tam accurate
fideliterque in externis rebus tum Deo cum fra-
tribus continuis 25. annis inseruiuit; vt ab omni-
bus pio cordis affectu amaretur; cumque mona-
sterij curam haud aliter atque pia parens filiorū
sedulus gereret ac hospitalitati interim pluri-
mum deditus esset, antea tamen vitæ rigo-
rem nullo modo relaxabat. Factum siquidem e-
rat vero sancto temporis diuturnitate iugum
Christi suave & onus eius leue. Creditur quoque
integer corpore & virgo ab ipso ortu vsque ad
extremum vitæ diem permansisse; quod quidem
est angelicum decus, & virtutum insigne præcla-
rum.

At pertæsus demum externas sollicitudines,
Erimiç; recordatus spiritalium deliciarū cura
uit sibi construi cellulam in loco deserto; vt il-
lic laudibus diuinis & precibus liberius vaca-
ret, corpusque seuerius edomaret: qua exædifi-
cata, Abbatis sui Lamberti egrè admodum obtē-
ta licentia, relicto monasterio ad eam se contu-
lit: ac in eam sese, sub obedientia tamen Abbatis
Crispiniensis manens, abdidit inclusitque. Mira-
bile sanè dictu quanta inedia ibidem corpus suū
spatio 42. annorū afflixerit: ex ijs siquidem duo-

Patiētia eo-
rum in pau-
pertate vo-
luntaria.

Fit cenobita-

Fit præpo-
situs ac Cel-
lerarius mo-
nasterij.

Honores
non murent
illi mores.
Virgo per-
mansit.

Redit ad E-
reum.

Qualiter i-
bidē vixerit

bus & viginti nullo obstrictus voto sed sponte sua, pane prorsus abstinuit; & omni potu annis viginti. A planta pedis vsque ad verticem capitis asperrimo cilicio tegebatur. Lectus ei erat scamnum vel alius asser: cervical cilicinus faccus. Et his quidem externis pietatis exercitijs internas virtutes communiebat solidabatque. Patientiæ autem erat admirandæ, charitatisque geminæ DEI & proximi consummatæ; reliquoque interioris hominis cultu ita ornatus, vt fama sanctitatis eius bono odore orbem terrarum complente, numerosa hominum multitudo eum frequentare cœperit. Unde vt aduentantibus melius posset consulere ac familiarius eorum confessiones recipere, minoribus primùm susceptis ordinibus, ad sancti Sacerdotij dignitatem promotus est.

Fit presbyter.

Porro optimè noscens vir diuinus cum dignitatis augmento deberi simul fieri & religionis, cuncta bona quæ gesserat in superiori vita quasi pro nihilo ducens, eadem iam factus presbyter arctiori multo viuendi ratione in melius prouexit: Cumque exindē diuersarum nationum ac ordinum, conditionumque vtriusque sexus homines copiosiores ad eius audiendos sermones, suaque ei flagitia confitenda aduolarent; ille omnes iucundo animo & alacri vultu excipiebat, spauiterque consolabatur: cupiens esse omnia in omnibus vt omnes saluos faceret. Quod vtrique germanæ est dilectionis argumentum. Mandauerant autem ei Paschalis ac post eum Innocentius Romani Pontifices, vt omnes confessionis gratia ad ipsum venientes alacriter audiret & pro criminum quantitate poenitentia eis onus iniungeret. Unde in-

Quā sanctē
in sacerdotio
vixerit.

1. Cor 9.

Qualem auctoritatem
à Rom Pontificibus ac-
cepit.

nume-

numeras sanè animas diabolica fraude everfas
ex satanae laqueis, hisce adhuc bitis remedijs eri-
puit: immò per illum Deus.

Et ut paucis multa complectar, tota vita san-
cti viri martyrium quoddam fuit, immò & mi-
raculi instar; fuit consolatio miserorum, sola-
men peccatorum; fuit perpetuus labor & poe-
nitentia; quem & Deus in vita ac post obitum
miraculorum gloria illustravit; quanquam
præclarior est virtutem charitatis, eximiam in
illo fuisse, quippè qua soli boni præditi sunt:
quam claruisse miraculis, quæ possunt fieri et-
iam à malis.

Claruit mē-
raculis.

Cæterum annis plus minus quinquaginta ad-
mirabili hoc vitæ genere peractis, SS. Eccle-
siasticis munitis sacramentis beatam CHRIS-
TI SERUATORI tradidit animam; ipso sacrat. Beatissimè
obis.
Paschatis die, æternum in cælis regnaturam.
Sacrum verò corpus eius fuit honorificè admo-
dum multo cum planctu eodem in loco ubi cel-
lula eius fuerat sepulturæ mandatam; ac Epita-
phio hoc honorificatum.

*Conditur hoc tumulo memoratus in orbe re-
clusus,* Epitaphi-
eius.

*Domnus Aibertus; qui mactans in cruce carnem,
Christi Pascha fuit, proprium cum Passcha pere-
git:*

*Cum Christo patiens, cum Christo Passcha pe-
git.*

Ille potens per te laudetur Rex, Aiberte;

Qui tibi mortalis vestito tegmine carnis:

Mirando planè dat munere pabula vita.